Piliakalnio aikštelės viduryje buvo ištirtas 10 m² plotas, o ŠV šlaite esančioje terasoje ir PR papėdėje – po 1 m². Tik aikštelėje, po 18–30 cm storio pilkos žemės (matyt, buvusio arimo) sluoksniu, aptiktas iki 230 cm ilgio ir 110 cm pločio židinys-laužavietė. Toje vietoje po 20 cm storio pilkos žemės sluoksniu aptiktas tamsesnis 40 cm storio smėlio su moliu sluoksnis. Laužavietėje rasta lipdytų puodų šukių brūkšniuotu ir lygiu paviršiumi, nemažai molio tinko (ant kelių yra atsispaudusių rąstelių žymės) bei angliukų, vietomis sudariusių juodo sluoksnio dėmeles. Laužavietės galuose (plotai į šonus nuo jos netirti) pilkoje žemėje gulėjo keliolika akmenų (nuo mažų iki 15×22×32 cm dydžio), matyt, ribojusių laužavietę.

Piliakalnio terasoje ir papėdėje kultūrinio sluoksnio neaptikta – tikriausiai jau visas perartas.

Piliakalnis datuojamas I tūkst. pradžia. Jį, esantį 1,4 km į Š nuo Karklėnų–Panakaičio kelio, 0,9 km į P nuo Kražanties dešiniojo kranto ir 0,25 km į ŠV nuo Girupio ištakų, reikia įrašyti į Archeologinių vietų sąrašą.

Bronius DAKANIS, Arūnas STRAZDAS

Exploration of Paspąstis hill-fort in 1999

In 1998 LCCH were exploring Paspąstis (Kelmė district) Hill-fort. The area of 12 m² was explored. On the flat hilltop, a hearth and potsherds with brushed and plain surface were found. This hill-fort is dating from the beginning of the 1st century.

Romas JAROCKIS

IMPILTIES PILIAKALNIO ŽVALGOMIEJI TYRINĖJIMAI 1998 M.

Impilties (Senosios Įpilties) piliakalnis ir senovės gyvenvietė yra Kretingos r., Laukžemės sen., dešiniajame Juodupės upelio krante, tik keli šimtai metrų į R nuo Latvijos sienos. Piliakalnį iš ŠR, P ir PV juosia Juodupės tvenkinys. Aikštelė ovali, 60×40 m dydžio. Ją iš visų pusių juosia 8–10 m aukščio pylimas. Į Š ir V nuo piliakalnio rastos senovės gyvenvietės liekanos. Šiuo metu saugoma gyvenvietės teritorija apima beveik 5 ha plotą.

1253 m. Impiltis pirmą kartą paminėta rašytiniuose šaliniuose. 1261 m. ji buvo puolama Livonijos kariuomenės. Piliakalnyje 1933–1934 m. vyko archeologiniai kasinėjimai, kuriuos organizavo generolas V. Nagevičiaus. Tuomet buvo padarytas Š pylimo pjūvis, tyrinėta vartų vieta bei iškasta perkasa aikštelėje. Tyrinėjimų metu nustatyta, kad piliakalnio aikštelė pradėta įtvirtinti jau pirmaisiais amžiais po Kr., įtvirtinimai buvo nuolat atnaujinami iki XIII a. Prieškario kasinėjimų archeologinė medžiaga šiuo metu yra saugoma VDKM Archeologijos skyriaus archyve. Pokaryje piliakalnį ir gyvenvietę ne kartą lankė archeologinės žvalgomosios ekspedicijos.

Šiuo metu piliakalnis yra gana gerai prižiūrimas, reguliariai nupjaunama žolė. Tačiau ant piliakalnio R, P ir V išorinių šlaitų augantys menkaverčiai krūmai ir medžiai labai menkina piliakalnio vaizdą ir ardo archeologijos vertybę. Gyvenvietės teritorija šiuo metu naudojama kaip šienaujama ganykla.

1998 m. LII vykdė Lietuvos valstybinio mokslo ir studijų fondo finansuojamą mokslinį darbą – archeologinės medžiagos pagrindu sudaryti duomenų, susijusių su žmogaus ūkine veikla ŠV Lietuvoje geležies amžiuje, bazę. Šios programos rėmuose buvo organizuota žvalgomoji archeologinė ekspedicija Impilties piliakalnyje ir senovės gyvenvietėje. Ekspedicijos darbe dalyvavo Geologijos instituto Kvartero geologijos skyriaus vadovas dr. P. Šinkūnas, Stokholmo universiteto Kvartero geologijos instituto mokslinis bendradarbis J. Risbergas bei studentai-geologai, po vieną iš Stokholmo ir Vilniaus universitetų.

Archeologinių tyrimų metu, siekiant nustatyti kultūrinį sluoksnį, jo išplitimą ir chronologiją bei paimti kultūrinio sluoksnio mėginius makrostruktūrinei ir cheminei analizei, senovės gyvenvietėje bei piliakalnyje buvo daromi gręžiniai ir kasami šurfai. Gręžinių bei šurfų vietose paimti kultūrinio sluoksnio mėginiai tyrinėjimams atiduoti į Geologijos instituto Vilniuje ir Stokholmo universiteto Kvartero geologijos instituto laboratorijas.

1998 m. Impilties piliakalnyje ir senovės gyvenvietės vietoje buvo padaryti 54 gręžiniai ir ištirti 1×1 m dydžio 6 šurfai, iš viso 6 m^2 plotas. Archeologinių tyrimų tikslas – iškasus bandomuosius šurfus nustatyti kultūrinio sluoksnio išlikimo laipsnį, patikslinti paminklo chronologiją bei paimti žemės mėginius makrostruktūrinei ir cheminei analizėms. Padarius

Impilties piliakalnio gyvenvietėje gręžinius nustatyta, kad vientisas, tiesa, arimo stipriai apardytas, kultūrinis sluoksnis su gausiais molio tinko gabaliukais ir degėsiais yra išplitęs 120×200 m teritorijoje į Š ir ŠR nuo piliakalnio, maždaug 2,5 ha plote. Gana tankiai, kas 15–30 m daryti gręžiniai leidžia teigti, kad centrinė gyvenvietės dalis buvo į V ir ŠV nuo piliakalnio. Ten, plote tarp gręžinių Nr. 18, 24, 30 ir 26, aptiktas iki 40 cm storio, savo intensyvumu iš aplinkos išsiskiriantis kultūrinis sluoksnis. Gyvenvietės tyrinėjimų metu rasti negausūs archeologiniai radiniai leidžia datuoti gyvenvietę I tūkst. pab. – II tūkst. pr.

Piliakalnyje daryti bandomieji gręžiniai ir iškasti šurfai parodė, kad bendras kultūrinio sluoksnio storis aikštelėje yra apie 1 m. Jis čia nėra vienalytis, didžiąją jo dalį sudaro supiltiniai sluoksniai. Piliakalnio aikštelėje tyrinėjimų metu rasta keramika iš esmės patvirtina prieškariniais archeologiniais kasinėjimais nustatytą piliakalnio egzistavimo chronologiją – I tūkst. pr. – XIII a.

Rimas JAROCKIS

Survey of Impiltis Hill-fort in 1998

In 1998, LIH drilled 54 boreholes and explored the area of 6 m^2 of Impiltis Hill-fort (Kretinga district). It was discovered that the central part of Impiltis Hill-fort was to the west and northwest from the hill-fort, where the habitation zone of 40 cm was found. The test excavations of the flat hilltop showed that the habitation zone is up to 1 m and it is dating from the beginning of the 1st century to the 13th century.

Romas JAROCKIS

ŠINKŪNŲ PILIAKALNIO TYRINĖJIMAI 1998 M.

1998 m. Šinkūnų piliakalnyje (Ukmergės r.) buvo ištirtas 28,5 m^2 dydžio plotas Nr. 7. Piliakalnio V–P ir P pakraščiuose iškasti 1×1 m dydžio 5 šurfai bei žvalgyti Š ir R buvusio piliakalnio pakraščiai. Tyrinėjimų metu rasti archeologiniai radiniai: dalis molinio verpstuko ir 168 lipdytų puodų šukės grublėtu, brūkšniuotu ir lygiu paviršiumi.